

עין משפט
גו' מוצה

יא:

מי שהפך פרק שני מועד קמץ

מסורת הש"ס

(6) שמחת פיה, (7) וקמץ
יב' שבת נל, ויב' יום
(8) ויב' יום, (9) ויב' יום
(10) ויב' יום, (11) ויב' יום
(12) ויב' יום, (13) ויב' יום
ע"פ ר"ה סיפוק ליה.

הגרות הב"ח

(6) ר"ה ר"ה ר"ה ר"ה
היה כי' לחתך זמן
הרי לא יעשה אף
על פי שקיבלת כי
ק' לר"ה ר"ה ר"ה ר"ה
ויבית אלו נחמק: (7) ר"ה
כביתו של אכל לא יעשו
אומן אחרים משום חשד:
(8) ר"ה ר"ה ר"ה ר"ה ר"ה
לחילת פסידא כשמוקלבו,
כ"כ ר"ה ר"ה ר"ה ר"ה ר"ה
רבי' נבי יחסי' משום
לחן דרך לעשות לימים:
מחש' לחילת פסידא ליתום
כלל מחש' מית דחיל
כשמוקלבו אומן אכל
פסידא עיני' השמן אכל
מחש' (9) ר"ה ר"ה ר"ה
כ"כ ר"ה ר"ה ר"ה ר"ה
מ"ה יב' ויב' יום ויב' יום
ק' יד ע"פ ח"ס: ר"ה
עשה דחילת:

גלוין הש"ס

נב' לא מיבעיא בימי
אבלו ורבי' ע"פ לחן
ק' יד ע"פ ח"ס: ר"ה
עשה דחילת:

מוסף רש"י

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

מי שהפך את זיתיו ואירעו אבל או אונס
או שחמטתו פועלים טוען קורה ראשונה
ומניחה לאחר המועד דברי ר' יהודה רבי
יוסי אומר יזולף וגומר וגף כדרבו: גמ' פתח
באבל וסיים במועד אמר רב שישא בריה
דרב אידי יזאת אומרת דברים המותרין
במועד אסורים בימי אבלו רב אשי אמר
לא מיבעיא קאמר * לא מיבעיא בימי אבלו
המדרבנן הוא ושרי אלא אפילו במועד
דאיסור מלאכה מדאורייתא במקום פסידא
שרו רבנן תניא כוותיה דרב שישא בריה
דרב אידי: אלו דברים העושין לאבל בימי
אבלו זיתיו הפוכין טוענין לו וכרו לגוף
ופשטנו להעלות מן המשרה וצמרו להעלות
מן הורה ומרביצים שדהו משתגיע עונת
המים שלו ר' יהודה אומר אף זורעין לו שדה
ניר ושדה העומדת לפשתן אמרו לו אם לא
תזרע בבכיר תזרע באפל אם לא תזרע פשתן
תזרע זמין אחר ירבן שומעין בן גמליאל
אומר זיתיו הפוכין ואין שם אומן אלא הוא
כרו לגוף ואין שם אומן אלא הוא פשתנו
להעלות מן המשרה וצמרו להעלות מן
הורה ואין שם אומן אלא הוא ר' יוחנן רבן
שמעון בן גמליאל אם היה אומן לרבים וספר ובלן לרבים והגיע עת הרגל
ואין שם אומן אלא הוא הרי זה יעשה האריסין והחכירין והקבלנין הרי אלו
יעשו אחרים בשבילן והחמרין הגמלין והמפנין הרי אלו לא יעשו והאם היו
מושכרין או מושכרין אצל אחרים הרי אלו יעשו * שכיר יום אפילו בעיר
אחרת לא יעשה היתה מלאכת אחרים בידו אע"פ שבקיבולת לא יעשה
דמי אלא אימא * בין קיבולת בין שאינה קיבולת אדרבה קיבולת כירייה
מלאכתו ביד אחרים בביתו לא יעשו בבית אחר יעשו מריון בריה
דרבין ומר בריה דרב אחא בריה דרבא * הוה להו ההוא גמלא תרותא
כהרי הדדי איתרעא ביה מילתא במר בריה דרב אחא בריה דרבא ופסקיה
לגמליה אמר רב אשי גברא רבה כמר בריה דרב אחא עביד הכי נהי
דלפסידא דידה לא חייש אדאחרים לא חייש והא תניא אם היו מושכרין
או מושכרין אצל אחרים הרי אלו יעשו והוא סבר * אדם חשוב שאני

לא תזרע בבכיר תזרע באפל אם לא תזרע פשתן תזרע זמין אחר ירבן שומעין בן גמליאל אומר זיתיו הפוכין ואין שם אומן אלא הוא כרו לגוף ואין שם אומן אלא הוא פשתנו להעלות מן המשרה וצמרו להעלות מן הורה ואין שם אומן אלא הוא ר' יוחנן רבן שמעון בן גמליאל אם היה אומן לרבים וספר ובלן לרבים והגיע עת הרגל ואין שם אומן אלא הוא הרי זה יעשה האריסין והחכירין והקבלנין הרי אלו יעשו אחרים בשבילן והחמרין הגמלין והמפנין הרי אלו לא יעשו והאם היו מושכרין או מושכרין אצל אחרים הרי אלו יעשו * שכיר יום אפילו בעיר אחרת לא יעשה היתה מלאכת אחרים בידו אע"פ שבקיבולת לא יעשה דמי אלא אימא * בין קיבולת בין שאינה קיבולת אדרבה קיבולת כירייה מלאכתו ביד אחרים בביתו לא יעשו בבית אחר יעשו מריון בריה דרבין ומר בריה דרב אחא בריה דרבא * הוה להו ההוא גמלא תרותא כהרי הדדי איתרעא ביה מילתא במר בריה דרב אחא בריה דרבא ופסקיה לגמליה אמר רב אשי גברא רבה כמר בריה דרב אחא עביד הכי נהי דלפסידא דידה לא חייש אדאחרים לא חייש והא תניא אם היו מושכרין או מושכרין אצל אחרים הרי אלו יעשו והוא סבר * אדם חשוב שאני

שם לא תזרע עכשיו מכאן ואילך אינו רחוי לפשתן: אמרו לו. לא תזרע שדה ניר וזרה פשתן שם לא תזרע צביר צבדה ניר תזרע בצבל ולא היו פסידא יתירא: גלן. שומר בית המרחץ ומשמטן בנית המרחץ ונטול מכל אחד שכרו: והגיע עם הרגל. שהכל לריבין לו הרי זה יעשה כיון דלית ליה פסידא וליכא נמי זורך רביס. ולי' הכא צניעא דהא רביס הוא: האריסין. מקבלי השדות לשנים לשנים ולרביע: הסכירים. שקיבל לשמירה ולעובדה לנסוס כך וכך כירין אפי' נותן לך ממנה: והקבלנים. שקיבלו לשמירה לזמן פלוגי צבטוס כך וכך זין יהיה הרבה או מעט הרי אלו יעשו אחרים צבטילס: הגמליס והספנים הרי אלו לא יעשו. לא ישיכרו לכתחילה לפי שהמלאכה שלהם הוא: ואם היו מושכרין או מושכרין. הם או בהמסם אכל אחרים למהלך מדש או מדשים הרי אלו יעשו הם לעממן ולא יפסידו כל שכרן לעלים נמי לא יפסידו. והכא לא קמיני על ידי אחרים שהרי הן צנעמן מושכרין אכל אריסין אפשר להם על ידי אחרים צנענות קרקע: שפיר יוס. אחד ואפילו צעיר אחרת ואין יודעין שם שהוא אכל וליכא משום מראית העין: לא יעשה. הואיל וצידו לחזור כדמחרינן (ב"ק דף קט"ו:) פועל חוזר ואפילו בחיי היום וליכא פסידא כוליה האי: אם היסא מלאכא אחרים צידו. צבטוס כגון נגד לארוג הואיל וצרמתיא לגומרו לחתך זמן הרי (6) אלו לא יעשו: ואע"פ שבקיבולת. אחרים היא שקיבל עליו לנמימות אומן נגד לארוג צדק וכן: קיבולת. לעשות כך וכך (ז' שרי): כדדידה דמיה. ואסור אכל שאינה קיבולת דלא הוה כדדידה שרי: כביתו. של אכל לא יעשו אומן (2) משום חשד שיאמרו הוא צנעמן מסעי במלאכה. אי נמי שלא יאמרו בימי אבלו השיכרו לזה הפועל: גמלא. למד בקר זין שנייה שור אחד לזה ושור אחד לזה: איטרע ביה מילתא. אבילות: פסקיה לגמליה. הפסק שזרו מן המזד ולא שלמו להרוש צבדה לפי שהיה אכל ומזוזה על שניתת בהמתו מדרבנן: לפסדא דידים לא חייש. דלא קא מענד ארעא מגמליה משום דאכל הוא: לפסידא דאחריני. כגון מריון לא חייש דלא קא משדר לגמליה היו ליה פסידא דלא הוה ליה בהמה להרוש וכיון דשרי כדתניא אם היו מושכרין וכו' הוה ליה למיחש אפסידא דחכריה: הוא סבר. מר בריה דרב אחא: אדם חשוב שאני. דהא והא אסור לדידה למיעבד: מתבלי

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.

אדם חשוב שאני, יס' יו'
להחזיר על עמנו יתור
ולפחו יב' שפדויה אומן
שהו מקל עיני' ומיקל
יתור (נחמק) ל"פ שלמים
הימנו (נחמק) ויב' יום.